

ಶುಭವಾರ್ತೆ

ಯೇಸೂವನು ವಿಧೇಯತ್ವಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚುವಷ್ಟು ಯಜ್ಞ ಹೋಮಗಳಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾನೋ? ಯಜ್ಞವನ್ನರ್ಪಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಮಾತು ಕೇಳುವುದು ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ. — 1 ನಮುವೇಲ 15:22.

ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳಷ್ಟೇ ಸಾಕೋ?

ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸಾಕು. ಆದರೆ ದೇವರನ್ನು ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸುವುದೆಂದರೆ — ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲದೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದು ಇರಬೇಕೆಂದು ಸತ್ಯವೇದವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ದೇವರು ವಿಧೇಯತೆ: ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಅವೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ.

ದೇವರ ಅವೇಕ್ಷೆಯೆಂದರೆ — ವಿಧೇಯತೆ, ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಗಳು. ಇವು — ಮೂರು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಯೇಸು

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕ ದೇವರು ಮಾನವನಿಗೆ ತೋರಿದ ಪ್ರೀತಿಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಅವೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವಿಧೇಯತೆಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮತ್ತು ಯಜ್ಞವನ್ನರ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಹಳೇ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಓದುತ್ತೇವೆ (1 ನಮು 15:22). ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪೌಲನು 'ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲದೆ ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು' ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. (ಇಬ್ರಿಯ 11:6). ಯಾಕೋಬನು ತನ್ನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ 'ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ನಂಬಿಕೆ ಸತ್ಯವು' ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. (ಯಾಕೋಬ 2:17, 20). ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇತ್ತರರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜೀವಿತವನ್ನೇ ಮುಡುಪಾಗಿಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರ ಕಾರ್ಯಗಳ ಹೆಗ್ಗೆ ಮತ್ತೀಯ ಉತ್ತೇಜಕತೆ ಇರಲಾರದು. ಕೇವಲ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳೇ ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸತ್ಯವೇದವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೊರ್ನೇಲನ ಉದಾಹರಣೆ.

ಕೊರ್ನೇಲನು ಒಬ್ಬ ರೋಮನ್ ಶತಾಧಿಪತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. (ಅ.ಕೃ. 10ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಓದಿ).

ಅತನು ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದನು. ಯಾಕೆಂದರೆ 'ಅವನು ಭಕ್ತನೂ ತನ್ನ ಮನೆಯವರಲ್ಲೂ ಸಹಿತವಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಭಯಪಡುವವನೂ ಆಗಿದ್ದು, ಜನರಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದನು' ಎಂದು ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಓದುತ್ತೇವೆ. (ಅ.ಕೃ. 10:2). ಆದರೆ ಇಷ್ಟೇ ಸಾಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಆತನನ್ನು ಅಮೋಘನಾದ ಪೇತ್ರನ ಮೂಲಕ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ಆತನನ್ನು ಸಂಧಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. (ಅ.ಕೃ. 10:48). ಇದರಿಂದ ಆತನ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಕಥೆಯಾದ ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಲದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಮಾರ್ಗಗಳ ಮತ್ತು ಉಬೇಶದ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅರಿವಿನ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಗೊಂಡ ವಿಧೇಯತ್ವ, ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಗಳು ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಬೇಕಾಗಿರುವಂಥವುಗಳಾಗಿವೆ.

ಅಬ್ರಹಾಮನ ಉದಾಹರಣೆ.

ಹಳೇ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯೆಹೂದ್ಯ ಜನಾಂಗದ ಪಿತೃವಾದ ಅಬ್ರಹಾಮನಲ್ಲಿ ವಿಧೇಯತೆ, ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ

ಯನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಆತನು ಜೀವಿಸಿದ ಕಠೋರ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇವರು

ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಅಬ್ರಹಾಮನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕುಲಾರಣ್ಯದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಳಿವೆಕೆಯಲ್ಲಿ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಯೇ ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸಾಧಿಸಲ್ಪಡುವ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ವಾದ ಸಾಧನವನ್ನು ಆತನಿಗೆ (ಅಬ್ರಹಾಮನಿಗೆ) ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ. (ಗಲಾತ್ಯ 3:16).

ಈ: ವಾಗ್ದಾನಗಳು ಏನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ ?

ಅಬ್ರಹಾಮನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವು ಎಂತಹ ಮಹತ್ತರ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು

ಆತನ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಿದೆವು. ದೇವರು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದ, ಸಾಧಿಸದ ಮತ್ತು ನೋಡಲು ದುಸ್ಸಾಧ್ಯವಾದಂಥವುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ, ಅಬ್ರಹಾಮನು ಆತನಲ್ಲಿ (ದೇವರಲ್ಲಿ) ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವನು. ಇದೇ ಮಾನವನು ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವಂತಾದುದು — ಆತನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆತನ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ (ಎದಿರಾಡದ) ನಂಬಿಕೆ; ಭರವಸೆ; ವಿಶ್ವಾಸ — ಇವೇ. ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿದು ನೋಡಿದಾಗ, ನಾವು ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರಾದರೆ; ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ (ಇಬ್ರಿಯ 11:6). ದೇವರ ಸಂಬಂಧವಾದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಆತನ ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನೂ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಮಾನವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಾಸವು ಆ ಅಂತರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಬೀಕು. ಎಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಹಿತಕರ ಬಾಂಧವ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ನಾವು ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಿಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಅದು ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಗೊಳಿಸಿದುದರ ಅದು ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಸತ್ಯವೂ ಅಥವಾ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಲ್ಲದಾದ್ದರಿಂದ ರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಅಪೂರ್ಣವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಲ್ಲದ ವಿಶ್ವಾಸವು ನಿಷ್ಕೃತವಲ್ಲದಾದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವವರಾಗಲೀ ಅಥವಾ ತನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡಲು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡದಂಥ ನಂಬಿಕೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಲೀ ಎರಡೂ ವೈಪರೀತ್ಯಗಳು — ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೊರತೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಉಳಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಧೇಯತೆ, ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯೇ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವುದು.

ಕೊರ್ನೇಲಿಯನ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಿದಂತೆ, ಆತನು ನಿಪಾಯಿಯಾಗಿ ವಿಧೇಯತೆಗೆ ಒಗ್ಗಿದನು. ಆತನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳ ಭಕ್ತಿಯುತ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮಾರ್ಗದ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ದೀಕ್ಷಾಸಾಕ್ಷನ ಹೊಂದಲು ವಿಶ್ವಾಸವು ಕೊರತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಆತನು ಪೇತ್ರನನ್ನು ಕುಡುಕಿಸಿ, ಆತನಿಂದ ರಕ್ಷಣೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅರಿತು ದೇವರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಜುರುಕಾಗಿದ್ದನು.

ತನ್ನ ಜೀವಿತವೆಲ್ಲಾ ತಂದೆಯ ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿದ್ದ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಾದರಿಯನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಮಾನವ ಕುಲದ ರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಲಿಯಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ, ದೇವರು ಆತನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ರಾಜನಾಗಿರಲು ಆತನನ್ನು ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಾನೆಂದು, ಆತನಿಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿತ್ತು. ನಾವೂ ಕೂಡ ಅಬ್ರಹಾಮನ ಮತ್ತು ದೇವರ ಇತರ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೊಂದಿಗೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ಪಡೆಯಲು, ವಿಧೇಯತೆ, ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಈ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸ ಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಆದರೆ ಅನೇಕರಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಬಹುದು —

- (1) ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಕಠಿಣ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದರೂ ಯಾರೂ ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ವಿಧೇಯತೆವು ಹೇಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ?
- (2) ಇದರಲ್ಲಿ ದೇವರ ಕೃಪೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲವಲ್ಲ?
- (3) ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನು ನಾವು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ಸಾಯಲಿಲ್ಲವೇ?

ಈ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನು ರೋಮಾಪುರದವರಿಗೆ ಬರೆದ ತನ್ನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಚನಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಓದಿ. ನಂತರ ಇನ್ನೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿದ್ದರೆ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ನಾವು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಸುವಾರ್ತೆಯು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ರೋಮ್ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮುಟ್ಟಿತು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಲೂಕನು, ಪಂಚಾಶತ್ತೈನಿಂದ ದಿನದಂದು ನೇರದ ಜನರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ರೋಮ್ ನಿಂದ ಬಂದ ಯೆಹೂದ್ಯರೂ ಹಾಗೂ ಯೆಹೂದ್ಯ ಮತ ವಲಂಬಗಳೂ ಇದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. (ಅ.ಕೃ.2:10). ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ರೋಮ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಮೊದಲು ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನಂಬಿ, ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಕ್ಷಿಸುವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾಸಾಕ್ಷನ ಹೊಂದಿರುವುದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂಭವನೀಯವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿರುಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋದಂಥ ಅವರು ಈ ಶುಭವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಇಷ್ಟವುಳ್ಳವರಲ್ಲಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಯೂ ಹರಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಗುಂಪನ್ನು ಅಂದರೆ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು. ಸಭೆಗಳನ್ನು ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿ, ಯೆಹೂದ್ಯ ಸಭಾ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಒಡೆದು, ನಂತರ ಅನ್ಯ ಜನಾಂಗದವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಬರೆಯುವುದು.

ಗಳ ಮತಾಂತರಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಕರ್ಪಿಸಿರಬಹುದು.

ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದ ಸಂದರ್ಭ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ ವಸ್ತುಗಳು.

ತನ್ನ ನೇವೆಯ ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಎಫೆಸದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಪೌಲನು ರೋಮ ನಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ ಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪುಕ

ಟ ಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. (ಅ.ಕೃ.19:21). ಆದರೆ ಪಂಚಾಶತ್ತಮ ದಿವಸದ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೆ. (ಅ.ಕೃ.20:10). ಇದು ಅಮೋಘವಾದ ಕೃತ್ಯಗಳ 2ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲೂ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಪೇತ್ರನು ಅನು ದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದಂತವರಿಗೆ ಮನಮುಟ್ಟುವ ಉಪನಾಸ ಮಾಡಿದ 20 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರವಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಮೂರು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಅತನು ಅಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದಿರಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಕಾಲಕ್ರಮದ ರೀತಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಅದು ಅ.ಕೃ. 20ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದ 2 ಮತ್ತು 3ನೇ ವಚನಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. 55ರ ವಸಂತದಲ್ಲಿ ಮೊಯಿಬೆಯ ಹಸ್ತ ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರುವುದು ಸಂಭವನೀಯವಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೇರಿಸಿರುವ ಪೌಲನ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಪತ್ರಕೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಪತ್ರಿಯು "ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಲೇ ನೀತಿನೀರ್ಣಯ" ವೆಂಬ ಶೈಲಿಯ ಮಾರ್ಗವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪೀಳಿಗೆಗೂ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯಲ್ಲದೆ, ತನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಜನಾಂಗವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಇನ್ನಾಯಿಲನ್ನು ದೇವರು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ಅನಂತರ ಘಟನೆಯನ್ನು ಮೇಲೆ ದೈವ ಪ್ರೇರಿತ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ನಂತರ ವಿಶ್ವಾಸಿಯು ಜೀವಿತದ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯರೂಪದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ವಿಧಿವಿಧಿ ಪ್ರಪಂಚದ ದುಷ್ಟತನ.

ರೋಮ ನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದ ವಂದನೆಯ ನಂತರ, ಅವರನ್ನು ನೋಡಲು ತಾನು ಎಷ್ಟು ಕಾತುರನಾಗಿರುವೆನೆಂದು

ತಿಳಿಸಿ, ಪ್ರಜ್ಞಾನ ಪ್ರಪಂಚದ ನೈತಿಕ ಅವನತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಎಂದಿಗೂ ಬರೆಯದ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದ ದೂಷಣೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ಅಮೋಘವಾದ ತೋಡಗುತ್ತಾನೆ (ರೋಮಾ. 1:18-32). ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ ದೇವರು, ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿಯ ಸುಸ್ಪಷ್ಟ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಮಾನವ-ನಿರ್ಮಿತ ಬೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವಾಗ ಮತ್ತು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಭೋಗಭೋಜನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಾಗ ಅವರು ನೆಪ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯು ಅವಕಾಶವಿರುವ ಹಾಗೂ ಅವನತಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಸಹ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಅವನವನ ಕೃತ್ಯಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲೇ ಕಟ್ಟಿದಾಗಲೇ ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂಬ ತತ್ವವು ಈ ಪತ್ರಿಯ ಮೂರು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. (ರೋಮಾ 2:6; ಕೀ 62:12; ಜ್ಞಾ 24:12). ಆದ್ದರಿಂದ ಇತರರಲ್ಲಿ ದೋಷವೆಸುವುದು ನಿಷ್ಫಲವಾದದ್ದರಿಂದಾಗಿ (ಸಾವೆಲ್ಲರೂ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವಂತವರೇ). ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವೇ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ದೋಷಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ (ರೋಮಾ 2:1-4). ಇದು ಯೆಹೂದ್ಯರ ಬಲಹೀನತೆಯೂ ಆಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ದೇವರೊಂದಿಗಿದ್ದ ತಮ್ಮ ವಿಶೇಷ ಬಾಂಧವ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಅವರು ಆತನ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಸೋತರಲ್ಲದೆ ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆತನ ಪರಿಶುದ್ಧ ನಾವವನ್ನು ಅಪಮಾನಗೊಳಿಸಿದರು (ರೋಮಾ 2:17-24).

ಈ ಒಂದು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಸತ್ಯವೇದದ ಬೋಧನೆಯ ಮೂಲ ತತ್ವಗಳೊಂದಿಗೂ ಪುನರುಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾನೆ : ದೇವರ ನ್ಯಾಯವಾದ ತೀರ್ಪು ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಕಾಲ ಬರುತ್ತದೆ — ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದವರು ಕುಪೋದ್ಯಮ ಮಾಡುವ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪಿನ ದಿನ (ರೋಮಾ 2:5). ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ — ಸೃಷ್ಟಿವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕವಲ್ಲ — ಯಾರೂ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಬೇಸರಗೊಳ್ಳದೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ಕೊಡುವವನು (ರೋಮಾ 2:5). ಯಾರೂ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೋ (ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರ) ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಡದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಡದನ್ನು ನಡೆಸುವವರಿಗಾಗಿ ಕೂಡಿಟ್ಟಿರುವ ದೇವರ ಕೋಪ ರೌದ್ರಗಳ ಬರುವವು (ರೋಮಾ 2:8-9). "ಜೀವಿಸ್ವರೂಪನಾದ ದೇವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವುದು ಭಯಂಕರವಾದದ್ದು (ಇಬ್ರಿಯ 10:31).

(ಮುಂದುವರೆಯುವುದು.)

ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾವಿಶ್ವಾಸಿ, ಸ್ವಾವಿಶ್ವಾಸಿ ಅನ್ನುವವರೆಲ್ಲರೂ ಪರಲೋಕರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೇರುವರೆಂದು ನನನ ಬೇಡಿರಿ. ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಚಿತ್ತದಂತೆ ನಡೆಯುವವನೇ ಪರಲೋಕರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನೇರುವನು. — ಮತ್ತುಯ 7:21.

ಮೂಲ ನಂಬಿಕೆಗಳು.
(ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ)

4. ಪಾಪರಹಿತನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಪಾಪವು ಹೇಗೆ ನಾಶಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು? ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ನೀತಿವಂತ ಮನುಷ್ಯನ ರಕ್ತ ಬಿಲ್ಲುವಿಕೆಯಿಂದಲೇವರ ನೀತಿಯು ಹೇಗೆ ಪ್ರಕಟಮಾಪಲ್ಪಟ್ಟಿತು?

ಯಾಕಂದರೆ ಆದಾಮನ ಶಾಪಗ್ರಸ್ತ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ, ಮತ್ತು ಅವರ ಶಾಪಗ್ರಸ್ತ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರಿಂದ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಆದಾಮನ ಅಧಿಧೇಯತ್ವದ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಬೇಕಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನ ಬಹಿರಂಗ ದಂಡನೆಯು ದೇವರಿಂದ ಮಾನವನಿಗೆ ಯಾವುದು ಸಲ್ಲಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದರ ಬಹಿರಂಗ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಿತ್ತು. ಯಾರಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ದೋಷೀಕರಣ ನಡೆಸಲ್ಪಡಬೇಕಿತ್ತೋ ಅವನ ಮೂಲಕ ಮಾನವರು ಪಾಪ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಮುನ್ನ ಈ ಕಾರ್ಯದ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ದೇವರು ಇಚ್ಛಿಸಿದನು.

“ಇದಲ್ಲದೆ ಮಕ್ಕಳು ರಕ್ತಮಾಂಸಧಾರಿಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆತನೂ ಅವರಂತೆಯೇ ಆದನು; ತನ್ನ ಮರಣದಿಂದಲೇ ಮರಣಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಸೈತಾನನನ್ನು (ಅಥವಾ ಶರೀರದಲ್ಲಿನ ಪಾಪವನ್ನು) ಅಡಗಿಸಿ (ನಾಶ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ) ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ... ಅವರಂತೆ ರಕ್ತ ಮಾಂಸಧಾರಿಯಾದನು. (ಇಬ್ರಿಯ 2:14-15).

ತನ್ನ ಬಲಿಯಿಂದ ಆತನು ಪಾಪ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿದನು (ಇಬ್ರಿಯ 9:26). ಆತನು ವಂಶಕ್ರಮದಿಂದ ದಾವೀದನ ಸಂತಾನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನು (ರೋಮಾ 1:3) ಮರಣವು ಇನ್ನೂ ಆತನನ್ನು ಆಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆತನು ಸತ್ತದ್ದು ಒಂದೇ ಸಾರಿ. ಅದು ಪಾಪದ ಪಾಲಿಗೆ. (ರೋಮಾ 6:9-10).

5. ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನು ಹೇಗೆ ಇತರ ಮಾನವರಿಗಿಂತ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದನು?

ಯೇಸುವು ಇತರ ಮಾನವರಿಗಿಂತ ಎಲ್ಲಾ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದನೆಂದರೆ, ತನ್ನ ಕಳಂಕರಹಿತ ಗುಣಗಳಿಂದ, ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದರಿಂದ. ಯೇಸುವಿಗೆ ಯಾವ ಕಮಾಪಣಿಯೂ ಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಆತನ ಮನರುತ್ತಾಂಶಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೆರೆದಿತ್ತು. ಯಾಕಂದರೆ ಆತನು ಇತರ ಮಾನವರಂತೆ ಪಾಪಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಮರಣದ ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದಂತೆಯೇ ಆತನನ್ನೂ ಕೂಡ ಮರಣವು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆತನ ಕ್ರಾಜಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಪವು ನಾಶಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟನಂತರ, ದೇವರು ಆತನನ್ನು ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿಹನು ಮತ್ತು ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ, “ಮರಣವು ಇನ್ನೊಂದಿಗೂ ಆತನ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿಲ್ಲ...” “ಆತನು ತನ್ನ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಬರುವವರನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತನಾಗಿದಾನೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಬದಕುವವನಾಗಿದಾನೆ...” “ಈತನು ಪರಿಶುದ್ಧನೂ ನಿರ್ದೋಷಿಯೂ ನಿಷ್ಕಳಂಕನೂ ಪಾಪಿಗಳಲ್ಲಿ ನೇರದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುವವನೂ ಆಗಿದಾನೆ” (ಇಬ್ರಿಯ 7:26). ಆತನು ಸರ್ವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಶೋಧವೆಗೆ ಗುರಿಯಾದನು. ಪಾಪ ಜಾತ್ಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ (ಇಬ್ರಿಯ 4:15). ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪಾಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುವವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ? (ಯೋಹಾನ್ 8:46). ಈತನು ಪ್ರಿಯನಾಗಿರುವ ನನ್ನ ಮಗನು. ಈತನನ್ನು ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ (ಮತ್ತಾಯ 3:17) ಆತನಲ್ಲಿ ಪಾಪವಿಲ್ಲ (1 ಯೋಹಾನ್ 3:5) ಮರಣವು ಆತನನ್ನು ಹಿಡುಕಲಾಂಡಿರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು... ನಿನ್ನ ಪ್ರಿಯನಿಗೆ ಕೊಳೆಯುವ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. (ಅ.ಕೃ.2:24,27).

(ಮುಂದುವರೆಯುವುದು.)

ವಿಶೇಷ ಸುದ್ದಿ ಅಂಚೆಯ ಮೂಲಕ ಸತ್ಯವೇದ ಪಾಠಗಳು.	
<p style="text-align: center;">ಮಕ್ಕಳಿಗೆ.</p> <p>8 ರಿಂದ 12 ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಂಚೆ ಮೂಲಕ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವೇದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ವಿವರಗಳಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಬರೆಯಿರಿ :- ಸಿಸ್ಟರ್ ಬಾರ್ಬರಾ ಅಲಾನಸನ್, 23/4, ಚೆನ್ನನ್ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 046.</p>	<p style="text-align: center;">ವಯಸ್ಕರಿಗೆ.</p> <p>ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಚೆ ಮೂಲಕ ಉಚಿತವಾಗಿ ಸತ್ಯವೇದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇಂದೇ ಬರೆಯಿರಿ :- ಇಂಗ್ಲಿಷ್ : ದಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮಿಷನ್, 23/4 ಚೆನ್ನನ್ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು 560046, ತೆಲುಗು: ದಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮಿಷನ್, ಜಿ.ಪಿ.ಓ. ಬಾಕ್ಸ್ 159 ಹೈದರಾಬಾದ್ 500 001, ಅಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶ.</p>